

nomien, for det er jo et udestående, der ligger til finanslovforhandlingerne.

Derfor er selve udmøntningen af lovforslaget meget vigtig. Så jeg vil bare bede ministeren om at bekræfte, at parterne bag beslutningsforslaget inddrages, før det fremsættes.

Formanden:

Er der flere ordførere, der vil have ordet, inden ministeren får ordet? Så er det undervisningsministeren.

Kl. 10.30

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg bad om ordet, fordi jeg synes, at fru Christine Antorini skrabede bunden i sit første indlæg. Hvorfor i alverden kan hun ikke anerkende, at det, vi nu vedtager, skyldes den ildhu og det engagement, som fru Tina Petersen og Dansk Folkeparti har vist i sagen? Det er sandheden. Det andet er noget sniksnak. Fru Christine Antorinis parti har haft regeringsmagten, de har ikke stillet ændringsforslag, heller ikke i de sidste 4½ år, og de har heller ikke bedt om at få finansloven ændret. Så kunne vi dog ikke lade fru Tina Petersen få æren for det?

Til det sidste spørgsmål: Jeg er sikker på, at regeringen kan finde ud af at forhandle finansloven – med eller uden fru Christine Antorinis hjælp.

(Kort bemærkning).

Christine Antorini (S):

Vi vil i Socialdemokratiet meget gerne anerkende Dansk Folkepartis bidrag til, at det her er lykkedes, for det var nemlig ikke lykkedes, hvis ikke Dansk Folkeparti var gået ind i sagen og havde fremsat deres eget beslutningsforslag.

Derfor vil jeg også bare understrege, at faktum er, at hvis der ikke havde været en opposition, som havde ønsket sig det samme, var det ikke sket i denne her regeringsperiode, for det var ikke Venstre og De Konservative, der stod bag ønsket om at gennemføre dette her forslag. Men jeg vil meget gerne anerkende Dansk Folkepartis store arbejde for, at det er lykkedes, at der kom et bredt flertal for det.

Så bliver jeg nødt til at spørge ministeren igen, for ministeren sagde forventeligt, at finanslovene ville man ikke diskutere med andre end med sig selv og måske med Dansk Folkeparti, men det var egentlig ikke det, jeg spurgte om. Det, jeg spurgte om, var: Vil ministeren inddrage den brede kreds af partier, der bakker op om

beslutningsforslaget, når det skal udmøntes i et lovforslag, og inden det fremsættes og kommer til første behandling?

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil omhyggeligt overveje, hvordan vi griber tingene an. Fru Christine Antorini ved, at jeg altid helst vil have brede politiske flertal, men eftersom der er økonomi involveret i det, skal vi altså først og fremmest have sat et beløb af i forbindelse med finanslovforhandlingerne. Det er der, det starter, og det er der, det slutter, men jeg vil meget gerne have et bredt flertal.

Men det betyder altså ikke, at et hvilket som helst parti, som nu stemmer for dette forslag, kan få opfyldt et hvilket som helst ønske, for der er jo nogle partier, der er mere ansvarlige end andre, og der er især nogle, der nu pludselig slet ikke kan holde op med at være gode på dette felt, på trods af at de har glemt det indtil dato.

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Jeg er noget skuffet over ministerens svar til fru Christine Antorini, når han siger, at han ikke engang vil afprøve, om man kan finde ud af at nå til enighed. Ministeren vil ikke engang mødes, lød det til, for at finde ud af, om vi kan nå til enighed om, hvilket indhold vi vil have i denne her uddannelse, og selvfølgelig også om, hvordan økonomien skal være.

Jeg vil godt have lov til at tilføje, at vi i SF faktisk længe har arbejdet med et forslag a la det her beslutningsforslag, for det er fuldstændig nødvendigt. I SF valgte vi så at trække vores beslutningsforslag, netop fordi det var vigtigt, at vi opnåede den brede enighed, som det her forslag fra Dansk Folkeparti kan være udtryk for.

Jeg vil gerne endnu en gang spørge ministeren: Kan vi ikke få et tilsagn om, at vi i det mindste bliver indkaldt til en snak for at finde ud af, om vi kan blive enige om både indhold og økonomi i den uddannelse, vi snakker om her?

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Som jeg sagde, så vil regeringen altid helst have brede flertal, og vi plejer heller ikke at overhøre ønsker om at indbyde partier til en snak, så det gør jeg da gerne.

Jeg har bare været nødt til at sige, at det betyder altså ikke, at hr. Thomas Krog pludselig har vetoret i denne sag. Det har fru Tina Petersen.